

Side Effects har skivkontrakt, men måste ändå själva jobba med att sprida sin musik.

Så fick bandet skivkontrakt

De vill spela så mycket som möjligt och gillar alla spelningar, stora som små. Draghjälp har de fått av ett etablerat band och skivbolagskontraktet kom längs vägen. Rockbandet Side Effects hade sin första spelning på gymnasiet hösten 2009 och nu är de snart färdiga med sin andra skiva.

ELIAS, JOACIM, BILLY och Hugo har haft rätt olika musikförebilder, som Mando Dia, Hives och det nu insomnade the Soundtrack of our Lives. Men de gillade alla tidigt musik oavsett om det var Melodifestivalen, Beatles eller T Rex. Det kan vara just det som är grejen med rockbandet Side Effects. Deras olika ingångar i musiken blev en tillgång. De har blandat energier från olika håll för att hitta sitt eget sound.

Längs vägen har bandet Soundtrack of Our Lives betytt mycket och särskilt deras frontperson Ebbot Lundberg, men det ska vi komma tillbaka till.

I en liten källarlokal med igensatta fönster under en skola i Fruängen utanför Stockholm repar Side Effects. De fyra killarna är nu 21 år och bildade bandet på gymnasiet, Rytmus i Nacka. Elias, Joacim och Billy gick tillsammans på högstadiet i Vaxholm. Där upphörde musiklektionerna. Men killarna protesterade och lyckades få skolan att skapa en musikprofil, som aldrig funnits där tidigare.

– Den rektorn har vi mycket att tacka för. Jag kommer aldrig att glömma honom, säger Billy.

Hugo kom från annat håll men de möttes alltså på Rytmus när Vaxholmskillarna behövde en trummis. Hugo var den förste som propspelade och han blev kvar.

Innan de fyllt 18 var det svårt att hitta spelningar, det fanns dock många bandtävlingar, vilket förvånade dem. De anmälde sig till det mesta.

– Vi vann faktiskt den första, säger Elias och de kände sig lite malliga, en kort stund.

Priset var att spela in två låtar och lägga upp dem på MySpace. Så hösten 2011 hade de spelat in en ep med fyra låtar och några från Sony kom och hörde en spelning.

– Visst hade vi skickat ut några demos men vi sökte inte aktivt skivbolag. Framgången kom liksom som en bonus, säger Elias.

Även om de har skivkontrakt måste de själva jobba med att sprida sin musik. De har en bokatningsagent också, som är ”jätte proffsig” men mindre bokningar på klubbar fixar de själva.

Skivbolaget har inte lagt sig i musikaliskt hittills men det är klart de vill ha tillbaka på sin investering:

– De vill gärna ha låtar som kan spelas på radio. Men det är lite svårt för just nu spelas faktiskt inte så mycket rock på radio, säger Elias.

SÅ VAR DET DÅ det här med The Soundtrack of our Lives. Billy hade kontakt med gitarristen och skickade honom en demo. Han kom och lyssnade på dem och tog sedan

Side Effects

med de andra i bandet. Och där började så samarbetet med Ebbot Lundberg och Soundtrack, som idag är upplöst. I december för fyra år sedan var side effects deras förband. Ebbot sa till killarna i side effect att de var nervösa att spela efter dem:

– Det där stärkte verkligen självförtroendet, säger Hugo.

I december i fjol var bandet i en studio i Göteborg för att kompa just Ebbot för nya skivan, *For the ages to come*, som kommer i mars i år. Som kompband kallar killarna sig *the Indigo Children*. Dels vill de inte blanda in side effects i det här projektet dels ingår ytterligare en bandmedlem, Daniel Gilbert från tidigare Broder Daniel.

– Det är väl ganska sjukt att Ebbot stöttar oss så mycket nu men jag väljer att se det som naturligt och roligt, säger Billy.

Under året har de själva spelat in halva egna nya skivan och 2015 inleds med att de stänger in sig i en ödslig stuga utanför Norrköping:

– Det gäller att inte låta för mycket som förra gången. Vi tror att om vi stänger in oss så kan kreativiteten öka. Det är bara vi fyra och vi måste lösa allt där, säger Hugo.

Planen är att sedan släppa nya låtar successivt under 2015.

– Men det kan ju ändra sig längs vägen. Vi får se, säger Hugo.

Bästa rådet till andra band?

– Spela många, många timmar. Det är ofta långt in i repet som det börjar hända spännande grejer, säger Elias.

Hugo fyller i:

– Repa mycket, försök spela in något så andra kan lyssna och tjata för att få spelningar.

Hur är det med nervositeten inför spelningar?
– Känner jag något så släpper det under första låten, säger Hugo.

Billy skrattar och säger:

– Vi har gjort bort oss så många gånger så det är inget som skulle vara pinsamt längre. Och förresten gör vi om felan ibland. Som att vi hoppar över en låt eller att jag inte stämt gitarren rätt.

Hur skriver ni låtar?

– Någon av oss kanske har en slinga eller en rytm och tar med den till replokalen och sen utvecklar vi den tillsammans, säger Hugo.

Bandet kan leva på sin musik och har ett gemensamt bolag, ett så kallat handelsbolag, för gemensamma inköp som strängar.

– Inget är mer avtändande än att sätta sig in i företagsvärlden, men det behövs och egentligen är det inte svårt, säger Elias.

De har också en studiecirkel, vilket gör att de får bidrag till hyran för replokalen av Vuxenskolan.

Text: Jane af Sandeberg

Foto: Henric Hemmerlind